

RahaiZan.Org

سازمان رهایی زن

The Organization for Emancipation of Women

نشریه ماهانه:
3rd Series, Issue 71
سری سوم، شماره 71
فروردین ماه 98, March 2019

سردبیر: مینو همتی
Editor-in-chief: Mino Hemati
Email: minohemati@gmail.com
مدیرمسئول: شراره رضایی
Managing editor: Sharareh Rezaei
Email: shararehrezaei.p@gmail.com

مطالب

- کاریکاتوری از علی شافعی
- پیام همدردی و تسلیت سازمان رهایی زن به بازماندگان فاجعه ی سیل زده
- تصاویری از برگزاری 8 مارس توسط ندای زنان ایران
- چهل سالگی جنبش زنان **مریم محمدی**
- نامه ای از **آتنا دانمی** به بهانه روز جهانی زن از زندان
- اجرای تئاتر 8 مارس 2019 روز جهانی زن در اشتوتگارت آلمان **گزارش از شراره رضایی**
- گزارشات ارسالی فعالین رهائی زن از کارزار سه روزه هشت مارس در بروکسل- بلژیک **گزارش از سعید محمدی**
- زنان نیروی اصلی اعتراض هستند **اسرین درکاله**
- کمیته ی زنان 8 مارس در هاوگسوند نروژ **گزارش از فریبا رشیدی**
- صدای اعتراض زنان در 8 مارس در اسلو نروژ **گزارش از شادی و رویاک مطیعی**
- صدای اعتراض زنان در 8 مارس در گوتنبرگ سوئد **گزارش از سحر صامت**
- نامه ای تکان دهنده از یک خواننده
- نامه **سپیده قلیان** از زندان سپیدار اهواز به همراه نقاشی که کشیده و به بیرون از زندان فرستاده
- 8 مارس در تهران به روایت تصویر

صفحه خبری

- نوزاد 5 ماهه در ایتالیا بر اثر ختنه جان باخت
- اسیدپاشی در خرمدره
- فراخوان دو برادرزاده سپیده قلیان برای آزادی سپیده
- نمایی زیبایی از انسانیت به روایت تصویر

راه های تماس با سازمان رهایی زن و نمایندگان آن در شهرها و کشورهای مختلف
معرفی سایت های برنامه های تلویزیونی، نشریه ها و تلگرام

کاریکاتور است علی شافعی
در همدردی با سیل زدگان ایران

به نشریه رهایی زن بپیوندید

لطفا برای ارسال مقاله سیاست های نشریه مندرج در صفحه ی آخر را مطالعه بفرمایید.

برای نشریه رهایی زن مطلب و مقالات "اجتماعی، حقوقی، روانشناسی، جامعه شناسی، بهداشتی، تجارب و گزارش های شخصی. از زندگی زنان (خودتان) و کودکان ..."، شعر، اخبار، گزارش، ترجمه، معرفی کتاب و فیلم های خود را می توانید به آدرس ایمیل های زیر ارسال کنید.

Markazi@RahaiZan.org

پیام همدردی و تسلیت سازمان رهایی زن به بازماندگان فاجعه سیل زدگان

سیل وحشتناک و غم انگیزی که در روز دوشنبه اتفاق افتاد همه مردم ایران و هر کس که در جهان این خبر را شنیده، در بهت و اندوه فرو برده است. در یک لحظه زندگی انسان ها که بخشی برای گذراندن ایام

تعطیلات نوروز در سفر بودند ناگهان گرفتار سیل خروشان شدند و جان بسیاری از بزرگ و کوچک را گرفت و چشمان ناباوری که شاهد مرگ عزیزان و هموطنان شان بودند بدون اینکه در آن لحظه کاری از دستشان ساخته باشد.

این مصیبت بزرگ را به خانواده ها و بازماندگان صمیمانه تسلیت می گوئیم . ما شریک غم و اندوه شما و در این لحظات سخت با شما و در کنار شما هستیم.

در قبال چنین مصائب طبیعی معمولاً احساس غم و اندوه با ناتوانی و استیصال به هم می آمیزد. سیل جان ده ها تن از انسان ها را به کام مرگ کشید و ظاهراً کاری هم از دست کسی ساخته نیست. اما طبیعت به تنهایی مقصر نیست. بشریت امروز توان آن را دارد که با علم و تکنولوژی پیشرفته اش، حوادث طبیعی

بمراتب دهشتناک تر را لاقلاً پیش بینی کند تا کمترین خسارات جانی و مالی را داشته باشد. اگر هنوز شاهد آنیم که سوانح طبیعی خسارتی چنین عظیم برجا می گذارد، علت در نظام و مناسبات اجتماعی ایست که حفظ قدرت و منفعت مثنی انگل برایشان در الویت اصلی ست. نه جان و زندگی انسان ها.

احتمال وقوع چنین اتفاقاتی در هر کجای دنیا هست. اما با یک هزارم آنچه رژیم صرف دستگاه عریض و طویل سرکوب و زندان و شکنجه و گستردن بساط خرافه و جهل و غیره میکند میتوان تلفات و ضایعات حوادثی نظیر سیل و زلزله را پیشگیری و کنترل کرد. جمهوری اسلامی مسبب اصلی مرگ تمام عزیزان جانباخته و مسئول مستقیم تمام خسارت وارده به مردم است.

در شرایط کنونی ایران که دولت در اوج گستاخی و ردالت از خود در برابر این ضایعه انسانی صلب مسئولیت کرده است. شوراهای تشکیل شده ی همیاری و همدلی مردمی قابل ستودنی و ارج نهادن است. باید این سنت را ریشه دارتر، پایدارتر و گسترده تر کرد. ما با همیاری و عزم و اراده یکپارچه و متحد میتوانیم غم و اندوه قربانیان این فاجعه را به حداقل کاهش دهیم.

یکبار دیگر به شما از صمیم قلب تسلیت میگوئیم و خود را شریک این غم و اندوه بزرگ می دانیم.

سازمان رهایی زن

مینو همتی

شراره رضائی

بیانیه ندای زنان ایران

مراسم هشت مارس در تهران امروز ۱۶ اسفند ۱۳۹۷، مراسم باشکوهی به مناسبت ۸ مارس روز جهانی زن، با حضور صمیمانه جمعی از فعالین کارگری، بازنشستگان، معلمان، نویسندگان و شعرا، هنرمندان، فعالین حقوق کودک، جمعی از خانواده های دادخواهی و فعالین حقوق زنان و با حضور افتخاری منیره عبدی، همسر اسماعیل عبدی معلم زندانی برگزار شد. مراسم با پخش سرود "جوانه" جنبش زنان آغاز و در ادامه با خوشامدگویی خانم نرگس خرمی مجری برنامه پی گرفته شد.

در این برنامه سخنرانان خانمها:

۱. اکرم نصیریان (با موضوع زنان و مدیای اجتماعی)
 ۲. ناهید شقاقی (ریشه های خشونت علیه زنان)
 ۳. نگار مسعودی (قتلهای ناموسی)
 ۳. اسرین درکاله (زنان نیروی اصلی اعتراض)
 ۴. پروین نخستین (مشکلات دریافت هویت توسط مادران برای فرزندان)
 ۵. مریم محمدی (چهل سالگی جنبش زنان)
 ۶. محبوبه فرحزادی (زنان در جنبش معلمان و بازنشستگان)
- سخنرانی کردند.
- همچنین در این مراسم صحبت های مهمانان برنامه خانمها
۱. منیره عبدی (بیان مشکلات همسران زندانیان و قرائت پیام تبریک به مناسبت ۸ مارس خود و اسماعیل عبدی)
 ۲. پیام پروین محمدی (تبریک ۸ مارس)
 ۳. خواندن شعر توسط شعرا عزیز نرگس الیکانی، فانوس بهاروند، ملیحه قریشی و مرجان داودی.
 ۴. فرح قادر نیا (خشونت های پنهان بر زنان تن فروش)
 ۵. تبریک ۸ مارس توسط فعالین جمع زن و برابری انجام گرفت.

*همچنین مراسم ۸ مارس امسال به سبیده قلیان دختر شجاع اعتراضات هفت تپه تقدیم شد.
*پیام مراسم نیز با عنوان " دستمزد ها را به بالای خط فقر ۷ میلیون ببرید " عنوان شد.

*بیانیه "ندای زنان ایران" توسط مجری برنامه قرائت و با پخش کلیپ " شاید جهان بهتر شود از شکیب مصدق " به این برنامه پایان داده شد.

پیام مادری مبارز "شعله پاکروان" به بینندگان
رهائی زن

<https://youtu.be/qenILfZvhoo>

امروز به مناسبت روز جهانی زن در اینجا (شهر لاهه - هلند) تجمعی تدارک دیده شده و من به عنوان یک دادخواه در این تجمع شرکت کرده ام. به عنوان نماینده با یکی از دادخواهان ایران به حکومت ضد زن (جمهوری اسلامی) اعلام می کنم که ما مادران، ما دادخواهان اجازه نخواهیم داد که از این پس آن جنایت هایی که در دهه های گذشته مرتکب شده اید ادامه پیدا کند. "سبیده قلیان"، دختر عزیز ما مادران باید به سرعت آزاد شود. "پروین محمدی" خوشبختانه آزاد شد. "اسماعیل بخشی" پسر ما مادران است و باید به سرعت آزاد شود. حکم ناجوانمردانه ای که برای نسرین ستوده صادر شده است (باید لغو بشود). با اینکه او شاید از نظر فکری در جبهه ای خاصی قرار داشته باشد، اما به عنوان یک وکیل باید استقلال ایشان مورد توجه قرار بگیرد. و حکم سی و چهار سال زندان وی باید بلافاصله و بدون قید و شرط لغو شود. تمام زندانیان سیاسی باید بدون قید و شرط آزاد شوند. اعدام باید، باید، باید در ایران لغو شود. فرزندان ما باید در کشور زیبای ما ایران نفس بکشند. /

چهل سالگی جنبش زنان مریم محمدی

که تمامی طرح ها و قوانینی که برای تبعیض و تفکیک جنسیتی که قرار بود زنان را از صحنه اجتماع حذف کنند به شکست رسیده است از آتنا دائمی دختر شجاعی که عصیان حقیقت است و قلبش برای کودکان می تپد و در برابر اعدام می ایستد.

تا پروین محمدی چهره محبوب کارگری که با صلابت از حقوق کارگران دفاع میکند تا دختر خبرنگار جوانی مانند سپیده قلبیان که در کنار کارگران هفت تپه و اسماعیل بخشی می ایستد و شجاعانه از تحقیرهای جنسیتی و شکنجه ها می گوید و اینکه حتی به رنگ موی او هم کار دارند و از آزادی عقیده بی قید و شرط خودش دفاع میکنند. و اینکه حق دارد هر نوع اندیشه ای داشته باشه.

همه و همه نقش شجاعانه زنان را به نمایش می گذارد جنبش زنان یک واقعیت اجتماعی عظیمی است که گستردگی آن را از درجه های تنگ و محدود نمیتوان نگاه کرد و این خاصیت جنبش های اجتماعی است.

از خود زنان کارگر تا خانواده های کارگران تا کارتن خوابها و دانشجو و معلم و کارمند و حتی بسیاری از زنان سرمایه داران با تبعیض علیه زنان هر روزه در حال جنگ هستند چون این جنگ، جنگ زندگی است. جدا کردن زنان کارگر از جنبش زنان ندیدن همه واقعیت زندگی در مورد زنان کارگر و خانواده های کارگری است.

آنچه که بسیار اهمیت دارد این است که این جنبش چتر و پرچم هشت مارس را برای رهایی از همه قید و بندها و رسیدن به خواست های انسانی خود مبارزه میکند. پرچمی که زنان کارگر شیکاگو در برابر سرمایه داران برافراشتند و امروز یک جنبش اجتماعی چهل ساله، زندگیش را در چنگال سود آوری کثیف سرمایه می بیند.

سودآوری که برای بقای مناسبات پوسیده ی خود به نابودی همه زندگی کمر بسته است و امروز هشت مارس را به پاس همه دستاوردها و مبارزات چهل سال گذشته گرامی می داریم

و این جنبش تا برپایی دنیای شاد و برابر از پای نمی ایستد

زنده باد هشت مارس

زنده باد برابری

(با سپاس از مرضیه آملی برای پیاده کردن متن سخنرانی)

در این راه از مدرن ترین شیوه ها بهره جست و همانند رزا پارکز که با برهم زدن آپارتاید نژادی هویت انسانی خود را صحنه گذاشت جنبش زنان ایران نیز حقانیت خود را برای بودن و زندگی برابر مبنا قرار داد.

و وارد هر ظرفی شد و به جای شکل گرفتن خودش منشا تغییر شد از ولنتاین و خرسهای قرمز برای بیان عشق به زندگی تا یواشکی هایی که عیاناش کرد و دنیا پر شد از عکسهای زیبایی زنانی که به آسمان و کوه و دشت می خندیدند از چهارشنبه هایی که هر روزه شد و از روسری های سفید که بی حجاب شد و بر سکوی زندگی ایستاد و دختران خیابان انقلاب که پیام آوران رهایی زنان شدند. برای باز کردن درب استادیوم ها جنگید و در تمامی عرصه های شغلی و تحصیلی و هنری پیشروی های چشمگیری داشت خواست زنان برای لغو حجاب صنعت مد را وادار به تمکین کرده به طوریکه امروز دیگر پوشش زنان تفاوت چندانی با لباسهای مدرن جهانی ندارد

بسیار تلاش کردند مدلینگ را به حجاب بکشانند ولی استقبال نشد.

مطالبات زنان رنگش را به دنیای پیرامون خود زند از موهای افشان تا لاک ناخن و چکمه های بلند و ساپورتها هر روز عرصه های جنگ بین زنان و قوانینی شد که تنها برای تعرض به زنان دست بکار میشوند و لشکر سرکوبشان را به خیابانها گسیل می دارند خودشان هم البته عارض هستند که در مقابله با زنان همواره شکست خورده اند.

امروز شاهد حضور زنان در پیشاپیش صفوف اعتراضات کل جامعه هستیم از مبارزات کارگران هیکو و هفت تپه و فولاد تا بازیکنان و معلمان، زنان در پیشاپیش اعتراضات حضور دارند و این نشان میدهد

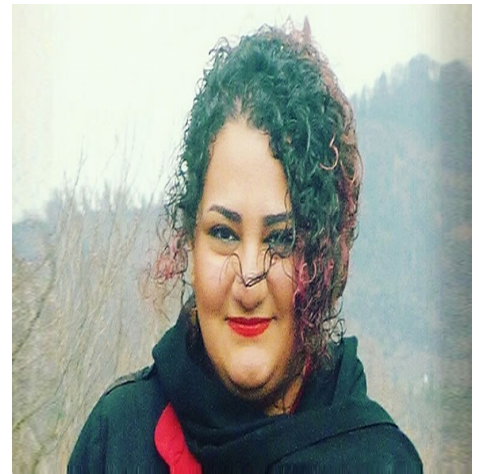
هشت مارس روز جهانی زن را به شما و همه انسانهایی که برای یک دنیای برابر مبارزه می کنند تبریک عرض میکنم هر چند که ستم بر زنان به تاریخ کهن نابرابری بین انسانها و ایجاد طبقات باز میگردد و تاریخ ۸ مارس را هم می توان از جنگ زنان کارگر شیکاگو برای دستمزد و شرایط کار برابر تا جنبش زنان برای حق رای مرور کرد.

اما امروز از چهل سالگی جنبشی حرف میزنیم که با راهپیمایی عظیم زنان در اسفند 57 به مناسبت 8 مارس و در مخالفت با حجاب اجباری آغاز شد و تا امروز همچنان پابرجاست و بر خواسته های انسانی خود پای می فشارد.

این جنبش در برابر مناسباتی که برای بقای سود سرمایه به قوانین قرون وسطایی و ضدیت با زنان چنگ انداخته بود ایستاد و در برابر آن با فریاد حقوق زن جهانی ست اعلام کرد که حاضر نیست به عقب برگردد و جنبش نوین رهایی زن در برابر سنت و قوانین زن ستیز جوانه زد مبارزه ی بی امان و خستگی ناپذیر که با انواع شیوه های وحشیانه سرکوب، نتوانستند وادار به شکستش کنند و هشت مارس فرصتی است که این مبارزه چهل ساله را ارج نهاده و بزرگ بدریم جنبش زنان در طی چهل سال مبارزه ی خود از هیچ روزنه ای برای جاری شدن فروگذار نکرد و مانند رودی در جریان از هر سنگ خارایی عبور کرد و فرصت ها را به کار بست و مسیر ها را تغییر داد.

جنبشی که باید ها و نیایدها را کنار زد و در برابر مناسباتی که تلاش می کرد زنان را به پستی خانه ها به بردگی بکشاند ایستاد. و بودن خود را به چشم جامعه فرو کرد و

نامه ای از آتنا دانمی به بهانه روز جهانی زن از زندان

۸ مارس را به تمام زنان ایران که با تمام حق و حقوقشان انکار می‌شوند تبریک می‌گویم

«۸ مارس روز جهانی زن است سالهاست که زنان در غرب و اروپا به پیروزی های بزرگی دست یافته‌اند حق و حقوق آنها به رسمیت شناخته شده و قانون در حمایت از زنان تبعیض قائل نمی‌شود و تکیه گاهی است برای آنان. اما در ایران و در قرن ۲۱ ما هنوز نتوانسته‌ایم به کوچکترین حق و حقوقمان دست یابیم. تصور تساوی حقوق زن و مرد در حد افسانه است و هنوز بسیاری به دلیل دفاع از حقوق زنان زندانی می‌شوند.

هنوز زنانی که برای کسب آنچه شایسته انسانی است به پا خواسته‌اند به انواع بلاهای انسانی گرفتار می‌شوند. هنوز مردان برای زنان قانون گذارند. هنوز زنان را به زور سوار ماشین‌های گشت ارشاد می‌کنند و هنوز به خاطر مو و مانتوی کوتاه پلاک به گردن آنها می‌آویزند و از آنها عکس می‌گیرند.

هنوز اختیاری در انتخاب پوشش خود نداریم، هنوز حق طلاق و سقط جنین به رسمیت شناخته نشده، هنوز حق ارث و دیه برابر با مردان در حد رویاست.

هنوز آزارهای جنسی و استفاده‌های ابزاری از زنان تیتر حوادث روزنامه‌هاست. هنوز شغل‌های بهتر و درآمدهای بهتر از آن مردان است و توانایی‌های زنان نادیده گرفته می‌شود.

هنوز خشونت‌های خانگی علیه زنان امری است رایج. هنوز زن با برده تفاوتی ندارد. هنوز اسید چهره زنان را نابود می‌کند. هنوز صدا و سیما از نشان دادن زنان در عرصه‌های گوناگون خودداری می‌کند و هنوز زنان را به خانه‌داری و بارداری

تشویق می‌کند.

زندان قرچک نمونه کوچکی است از جامعه بزرگ زنان ایران؛ قرچک توده‌ای از آسیب‌هایی است که جامعه مردسالار، سنت و حکومت اسلامی به زنان تحمیل کرده است. پیشتر در مورد زندان قرچک نوشتیم و امروز متهم شدم به سیاه نمایی و تشویق و ترویج همجنس‌گرایی!

گویی همه چیز سفید بود و من سیاه جلوه دادم. اگر سفید بود چرا اخیرا زندانیان قرچک در پاسخ به گازهای اشک‌آور و باتوم‌های گارد زندان، بند خود را به آتش کشیدند و حال در انفرادی‌های ۲۴۱ زندان اوین هستند؟ اگر سفید است چرا نماینده مجلس می‌گوید قرچک چهار بند دارد و نه ۱۱ بند؟ حتما جاهایی را برای او و امثال او سفید کردند. ملافه و پتوی تمیز و نو و غذاهای سالم و متفاوت در روز بازدید به زندانیان دادند. حتما رای‌کاران مجبور به نظافت بیشتر و بهتر کردند و همان چند جای به ظاهر سفید را به نمایندگان نشان دادند. قرچک حقیقتی است سیاه و غیر قابل انکار.

روز جهانی زن است و من چیزی جز تیره روزی‌های زنان زندان قرچک به ذهنم راه نمی‌یابد و البته زندانی که فقط در جاده ورامین نیست بلکه در خانه‌ها و در دل‌های اکثر زنان ایران است.

تبریک ۸ مارس را تقدیم آن دسته از زنانی می‌کنم که سعی خود را کردند زندگی شرافتمندانه‌ای داشته باشند؛ اما فقر آنها را فلج کرد. زنانی که به قول خودشان حتی لب به سیگار هم نزده بودند و برای تأمین مخارج زندگی، حتی رحم خود را اجاره دادند تا به سمت خلاف نروند.

اما چه کسی و کجا بدون سوء نیت به زن طلاق گرفته و بیوه کار می‌دهد؟ پس از نظر خودشان چه کاری راحت‌تر از قورت دادن چند بسته مواد و یک سفر خارج رفتن؟ یا چه کاری راحت‌تر از اینکه زنی چادری ساکی پر از مواد را جا به جا کند؟ و بعد بازداشت و زندان و اعدام و حبس ابد.

تبریک ۸ مارس را تقدیم این زنان می‌کنم که در ازای ۲ تا ۳ میلیون تومان به چنین کاری تن دادند و تا پای اعدام رفتند و برای تسکین عذاب وجدان، خود را چنین دل‌داری می‌دهند که درست است مواد جابه جا کردند اما حداقل تن‌فروشی و ناموس فروشی نکردند.

تبریک ۸ مارس را تقدیم به آن زنانی می‌کنم که دوست داشتند طعم زندگی آزاد و راحت را بچشند و با توهم مواد مخدر ولو برای چند ساعت به این زندگی می‌رسیدند.

تبریک ۸ مارس را تقدیم به آنهایی می‌کنم که در همه جای قانون از مردها کمتر و کم‌ترند، اما حداقل در قانون مجازات اسلامی با

مردان برابرند و در تحمل کیفرهای سنگین چیزی از مردان کم ندارند. چه تناقضی! تبریک ۸ مارس را تقدیم آن دختران جوانی می‌کنم که تریاک قورت می‌دادند تا بتوانند پاسخگوی چند مشتری ۲۰ هزار تومانی بیشتر باشند.

تبریک ۸ مارس را تقدیم به آنان می‌کنم که روزی خود قربانی پا اندازها بودند و امروز خود پا انداز دیگرانند.

تبریک ۸ مارس را تقدیم به آنانی می‌کنم که در سنین کودکی و نوجوانی مجبور به ازدواج شدند و یا اسیر عشقی شدند که تمام خواسته‌های معشوق را اجابت کردند حتی نابودی خود!

تبریک ۸ مارس را تقدیم به آنان می‌کنم که با قتل طلاق خود را گرفتند.

تبریک ۸ مارس را به زنانی تقدیم می‌کنم که از روز زن فقط ولادت حضرتشان را می‌شناسند و چشم به تلویزیون می‌دوزند برای اعلام عفو.

تبریک ۸ مارس را به زنانی تقدیم می‌کنم که در زندان هم از رختشویی و بردگی برای دیگران رهایی ندارند.

تبریک ۸ مارس را تقدیم به تمام این زنان می‌کنم که از ۸ مارس هیچ نمی‌دانند. در دنیای خود غرق‌اند. با مت بازی عطش جنسی خود را به ظاهر سرکوب می‌کنند. مهارت دزدی یاد می‌گیرند و یاد می‌دهند. تصویری از زندگی بهتر ندارند. تصویری از تحت حمایت قانون بودن ندارند. استانداردهای جهانی حقوق زنان ندارند. تصویری از زنانی که جنگینند تا به حقوق انسانی خود برسند ندارند. اما با این حال و با تمام سیاهی‌ها باز می‌خندند و می‌رقصند و می‌خوانند و با انواع قرص‌های رنگی و کش سوخته و خمیر دندان برای خود لوازم آرایش می‌سازند و خود را می‌آرایند.

۸ مارس را به تمام زنان ایران که با تمام حق و حقوقشان انکار می‌شوند تبریک می‌گویم، باشد که از تاریخ پیشینیان خود درس بگیریم و برای رسیدن به آنچه که باید تلاش بیشتری کنیم.

آتنا دانمی / فعال حقوق بشر / بند زنان زندان اوین / اسفند ماه ۱۳۹۷

ثروت علیه زنان، ثروت علیه بشریت است نشریه سازمان رهائی زن شماره 71

اجرای تئاتر ۸ مارس ۲۰۱۹ روز جهانی زن در اشتوتگارت آلمان

گزارش از شراره رضایی

<https://youtu.be/uDgMIgNttU8>

در اشتوتگارت فعالین رهائی زن سیاستهای زن ستیزانه ارتجاع اسلامی حاکم و مقاومت و مبارزه زنان را در یک نمایش خیابانی به تصویر کشیدن، توجهتان را به این تئاتر خیابانی جلب میکنم سناریو نویس:

#maryam_ramezanigivi . گوی .
#mehran_ramezanigivi گوی
روز جمعه، ۸ مارس 2019 برابر با ۱۷ اسفند 1397
تئاتر به مناسبت روز جهانی زن در میدان شلوس پلاتس "Schlossplatz اشتوتگارت، آلمان.

در این نمایش: وضعیت فعالین و مدافعان زن زندانی در ایران، عدم برابری حقوقی، نابرابری وضعیت شغلی، و توحش حاکم بر جوامع اختناق زده و جایگاه زن را بیان کرده و برای جامعه آلمانی به نمایش درآوردند.

شعارهای این نمایش ترجمه از آلمانی: "نه به زندان شکنجه اعدام". "دستمزد برابر". "موقعیت شغلی برابر". "بیمه بیکاری برای همه". "حقوق های معوقه باید سریعاً پرداخت شوند". "بیمه مکفی برای همه". "زنان زندانی، زندانی سیاسی آزاد باید گردند". "حضور زنان در استادیوم ورزشی باید آزاد باشد". "جنبش ما، رهائی زن". "هشت مارس، روز اتحاد ما". "زنان، کارگر، معلم، دانشجو، اتحاد اتحاد". "آزادی برابری، اتحاد جهانی."

تقدیم به تمام زنان و مبارزین آزادیخواه و برابری طلب

گزارشات ارسالی فعالین رهایی زن از کارزار سه روزه هشت مارس در بروکسل- بلژیک

گزارشگر سازمان رهایی زن سعید محمدی

<https://youtu.be/genLfZvhoo>

هشت مارس امسال در بلژیک رنگ و بوی دیگری داشت. کارزار جسورانه‌ی سه روزه، که از طرف "سازمان زنان هشت مارس ایران - افغانستان" برنامه ریزی شده بود، هشت مارس امسال را برای فعالین حقوق زنان در کشورهای مختلف به یکی از به یاد ماندنی ترین هشت مارس‌ها تبدیل کرد. "سازمان رهایی زن" نیز پیشتر حمایت خود را از این کارزار اعلام کرده بود و اعضای این سازمان دوشادوش دیگر شرکت کنندگان در برگزاری هرچه باشکوه‌تر آن کوشیدند. تلاش برای برگزاری این کارزار از بیش از یک سال پیش آغاز شده بود. نتیجه‌ی ماه‌ها دوندگی در یک ماراثن سه روزه خلاصه شد و صدای زنان ایران و چهل سال مبارزه‌شان را به گوش جهانیان رساند.

کارزار کار خود را با تظاهرات در مقابل کنسولگری جمهوری اسلامی ایران در شهر هامبورگ (آلمان) آغاز کرد. در این مراسم جمعی از فعالین حقوق زنان از آلمان هم حضور داشتند. سخنرانی افراد مختلف، پخش اعلامیه، خواندن بیانیه‌ی سازمان‌های مختلف، سر دادن شعار و اجرای موسیقی توسط چند فعال و موزیسین آلمانی از جمله فعالیت‌های انجام شده‌ی این روز بود. فعالین سازمان رهایی زن هم پس از خواندن بیانیه‌ی این سازمان به پخش این بیانیه در بین حضار پرداختند.

روز دوم کارزار در شهر دین هاخ (هلند) برگزار شد. مراسم با آکسیون در نزدیکی ایستگاه مرکزی این شهر شروع شد. پس از قرائت بیانیه‌ی سازمان زنان هشت مارس به زبان هلندی توسط یکی از اعضای این سازمان، بیانیه‌های دیگر هم خوانده شدند و افراد مختلفی، از جمله خانم "شعله پاکروان" مادر

"ریحانه جباری" به ایراد سخنرانی پرداختند. مراسم با وجود باران و باد بسیار شدید ادامه پیدا کرد و شرکت کنندگان به سوی دیوان بین‌المللی "لاها" به راه افتادند. در مقابل دادگاه لاهه هم تجمع پایانی صورت گرفت و شرکت کنندگان با اجرای سرودی زیبا به مراسم روز دوم پایان دادند.

شرکت کنندگان خستگی ناپذیر کارزار خود را به بروکسل (بلژیک) رساندند تا روز پایانی را در این شهر به سر انجام برسانند. مرحله‌ی اول مقابل سفارت ایران. شرکت کنندگان زیادی از طرف سازمان‌ها و جریان‌های مختلف در این آکسیون حضور داشتند. علاوه بر برنامه‌های سخنرانی، خواندن بیانیه و سر دادن شعار، "شکيب مصدق"، خواننده‌ی جوان و معترض افغانستانی نیز آهنگ اعتراضی خود را به صورت زنده برای حاضرین اجرا کرد. پس از این آکسیون شرکت کنندگان با اتوبوس به سمت سفارت آمریکا رفتند. در آنجا پیام سازمان هشت مارس به انگلیسی قرائت شد و شرکت کنندگان با سر دادن شعارهایی مخالفت خود با دخالت‌های آمریکا در امور مردم ایران را با صدای بلند فریاد زدند.

در ادامه، شرکت کنندگان به تظاهرات طرفداران حقوق زنان در مرکز شهر پیوستند. تعداد بسیار زیادی از زنان و مردن برابری خواه در این تظاهرات شرکت کردند. راهپیمایی از ایستگاه مرکزی بروکسل آغاز و تا مقر اتحادیه‌ی اروپا در میدان لوگزامبورگ ادامه پیدا کرد. در آنجا نیز سازمان‌های مختلف بیانیه‌های خود را خواندند و به اجرای موسیقی و سر دادن شعار پرداختند.

در پایان کارزار سه‌روزه جشنی در مرکز فرهنگی "پیانوفابریک" بروکسل برگزار شد تا حسن ختامی باشد بر تلاش یک ساله‌ی فعالین حقوق زنان در سازمان هشت مارس ایران-افغانستان. اعضای سازمان رهایی زن نیز در این مدت در کمک به هرچه بهتر برگزار کردن این کارزار از هیچ کوششی فروگذار نکردند.

هشتم مارس 2019

زنان نیروی اصلی اعتراض هستند اسرین درکاله

<https://youtu.be/genLfZvhoo>

سلام خدمت شما و تبریک میگویم 8 مارس روز جهانی زن را به شما عزیزان موضوع زنان نیروی اصلی اعتراض هستند شروع میکنم

زنان فوران این جامعه له شده زیر پای ارتجاع هستند مگر میشود چهل سال این سراسیمی جهنم را یک نفس دويد و در تنگنای سیاهی زمین بلند شوی و مشت بر آسمان شوی که نه نمیگذارم، نمیپذیرم، مگر میشود؟ بله میشود. سپیده قلیان دختر هشت مارس امسال، بامید آرادیش و بامید آزادی همه دختران 8 مارس ایران، چهل سال است که صدای اعتراض بلند میشود

زنان برای ابتدایی امکانات خود حق خواهی میکنند و تمام این زنان که چهل سال صبر کردند حال بلند شده و حق خود را میخواهند. زنانی که برای ابتدایی ترین خواست خودشان به هر کاری دست میزنند حتی در جایی با مزد کم یا بدون مزد به کار مشغول میشوند و دست از تلاش نمیکشند و همچنان تلاش میکنند این زنان با کارگرای هفت تپه دست به اعتراض زده و فریاد خود را به دنیا رساندند که ما صدقه نمیخواهیم ما حقوقمان را می خواهیم. زنانی که بین مردها بلند شدند و به دنیا فتند که پا به پای مردا میچنگن زنانی که 99 درصد حقوقشان در نظر گرفته نمیشود. و خیلی دانشجویان که خواستار قوق خود میشوند عسل ها. پروین ها. میگویند که ما دیگه سکوت نمی کنیم یا زنان خر مشهری که بی آبی امان آنها را برده که دست به اعتراض میزنند. مادرانی که به دنبال جیگرگوش هایشان به دنبال حقوق آنها هستند. یا زنانی که میگویند دروغ میگویند دشمن ما آمریکاست. زنانی که اسید پاشی میشوند،

چیزها گلویشان را سخت فشار میدهد این زنانی که هیچ وقت از تلاش دست نمی کشند و یک جایی در این راه فقر تباهی بی مسکنی قدرت تاب و تحملشون از بین میرود، زیرا سیل تباهی و بدبختی و ظلم باعث میشود، که آنها با کارگران اهواز به صفوف اعتراض بروند و به گویند ما کارگران آهیم، ریشه ظلم را می شکنیم و همچنان با کارگران هفت تپه پا به پا به اعتراض پرداختند و گفتند نه عاملان فتنه ایم، نه تاجران سکه ایم، گرسنه ایم گرسنه ما نه دلسوزی میخواهیم. نه صدقه ما فقط حق خودمان رو میخواهیم.

دختران دانشجو کوی دانشگاه چمران تهران بلند میشوند علیه تبعیض جنسیتی یا دختران انقلاب ویدا موحد، نرگس حسینی. اعظم جنگری، مریم شریعت مداری، رویا صغیری. شاپرک شجری زاده. شیما بابایی و هزاران دیگری که دست به اعتراض زدند و سکوی تمام شهرها را به تسخیر روسری و توسری هایشان در می آورند یا عصیان حقیقت می شوند چون آتنا دابمی ها، گلرخ. عسل محمدی ها. ساناز الله یاری ها و پروین محمدی ها و یا دختران دانش آموزی که در اصفهان جلو آموزش و پرورش جمع میشوند و میگویند ما دیگه نسلی نیستیم که ساکت بمانیم. یا معلمان. پرستاران و بازنشستگان که دم در مجلس دست به اعتراض میزنند و میگویند قرار انقلاب ما این نبود و میگویند معیشت منزلت سلامت حق مسلم ماست یا دختران قائم شهری که پشت درهای ورزشگاه جا گذاشته میشوند یا دختران پارک دانشجو مراد ماه علیه گرانی صبا کرد افشار. یاسمن آریانی. نیلوفر هما فر. مژده، رجبی و آذر حیدری که فریاد تورم، آزادی جواب بده روحانی یا حقوق های عمومی فلاکت نجومی بلند هست... یا مادرانی که برای نجات جگرگوشه هایشان دست به هر کاری زدند، مادر لطفی ها مادران 88 شعله پاک روان ها مادران پروین محمدی ها مادر اسماعیل بخشی ها سینه سپر کردن. یا لیلیا فرجی کهدر تیر 97 به قتل رسانده میشود.

رقص و شادی و رنگ و زیبایی رو به تبعیض میرساند و دختران ایران شهر مرضیه ابراهیمی دختران شین آباد مانده خجبری. و دختری که در 16 آذر 96 میگوید ما دختران چهره زخمی تبعیضیم و من میگویم ما زنان چهره بفرغان آمده از این همه ستم نیروی اصلی اعتراضیم ما زنان علیه همه قوانین ضد زن و خواستار برابری میان مرد و زن هستیم.

(با سپاس از **ریحانه هشمی** برای پیاده کردن متن)

سوزانده میشوند. ما زنان چهره زخمی تبعیض هستیم. ما زنان علیه قوانین ضد زن هستیم. ما زنان به دنبال برابری با مرد هستیم. ما زنان نمی گذاریم نمیپذیریم که زیر پا له شویم. مردمانی از کشاورز، کارگر، معلم و اخیرا مال باخته حق خواهی میکنند و زنانی که سعی شده چهل سال دفتشون کنند سر برآوردند و خود را در اول صف قرار دادند. زنانی که اقتصاد این مملکت گلو آنها را فشار میدهد. و این رنج ها به جسم و بدنشان آسیب میزند، باعث شده هر کاری انجام دهند. حتی در کارخانه ها کارگاه ها، مغازه ها تولیدی ها با مزد کم یا بدون مزد در شرایط تهدید جنسی و ناامنی دست به کار میزنند و از فقر و بی کاری، بی مسکنی و اعتیاد فریاد برآورده و با کارگران یک جا شده ایم ما کارگران آهیم شاهین پیش آهنگ در میان کارگران هفت تپه در بین این همه مرد میگوید انقدر بهم فشار آمد که بلند شدم و حرف زدم و میگه چرا شوهر من که 18 سال سابقه کار داره نمیتونه امکانات بچه هایم را فراهم کند زنانی که نادیده گرفته شدن زنانی که برای نابرابری استارت بخوره و اعمال بشه سپیده قلیان دختر هشت مارس امسال به امید آرادیش و برگشت دوباره او و همه دختران هشت مارس

ایران مردمانی از کشاورز، کارگر. پرستار. دانشجو، مال باخته دست به اعتراض زدند. معلم و کارمند و اخیرا مال باختگان، برای یافتن حق و حقوق خودشون که دزدیده شد، دادخواهی میکنند و در میان این هیابوی حق خواهی ها زنانی که چهل سال سعی شده آنها را دفن کنند در گودال های جنسیتی سر برآوردند راه برآوردند و در اول صف ایستادند. برای اسماعیل بخشی به اول صف اعتراض ایستادند. زنانی که در. اخراج در صف اول قرار گرفتند و این

کمیته ی زنان 8 مارس در هاوگسوند نروژ
گزارش از فریبا رشیدی

<https://www.youtube.com/watch?v=qenLfZvhoo&feature=youtu.be>

مارس امسال در نروژ شهر هاوگسوند با راهپیمایی از مرکز شهر شروع شد و به سخنرانی تعدادی از افراد در جلوی شهرداری و با حضور شهر دار این شهر برگزار شد که ۳۰.۱ ساعت انجامید. برنامه اصلی در داخل høyskole برگزار شد که مهمانان و سخنرانان ویژه حضور داشتند و کمیته زنان ۸ مارس هاوگسوند که تشکیل شده از افراد سیاسی میزبان این برنامه بودند. اول با خیر مقدم و تبریک ۸ مارس شروع شد و بعد مهمانان این برنامه در باره آزادی بیان و تنش در برابر زنان در سوسیال میدیا و اینترنت و مسائل دیگر مورد بحث و گفتگو قرار گرفت.

یکی از مهمانان روزنامه نگار ایرانی بود که در مورد تبعیض جنسی و نقص حقوق بشر از جمله حقوق کودکان و زنان و روزنامه نگاران پرداخت. و اینکه میدیاهای ایران از گفتن حقایق خود داری میکنند و جای باور برای ملت نیستند.

صدای اعتراض زنان در ۸ مارس در اسلو نروژ
گزارشگران سازمان رهایی زن شادی و روپاک مطیعی

روز جمعه ۸ مارس ۲۰۱۹ مطابق سنت هر سال مراسم بزرگداشت روز جهانی زن به همراه هزاره نفر از مردم آزادی خواه و برابری طلب نروژ در مرکز شهر اسلو روبروی پارلمان برگزار شد.

سازمان رهایی زن واحد نروژ به همراه جمع کثیری از احزاب و شخصیت‌های سیاسی سازمان ها و ارگان های دفاع از حقوق زنان و همچنین مردم آزادیخواه نروژ در این مراسم شرکت داشتند. در این مراسم سخنرانی هایی از طرف فعالین حقوق زنان و فعالین چپ و سوسیالیست ایراد شد که در آن به لزوم برابری کار و درآمد زن و مرد تاکید شد و همچنین ضرورت اتحاد و همبستگی برای برقراری جامعه ای عاری از تبعیض و ستم جنسی بر زن و رفع نابرابری را یادآور شدند.

سازمان رهایی زن واحد نروژ ضمن تاکید بر اهمیت حضور فعالانه در مبارزه برای متحقق شدن مطالبات جنبش زنان با پخش تراکت و اطلاعیه سازمان این روز را به همه فعالین در این عرصه شادباش گفت و با سردادن شعارهایی با مضمون نه به بردگی و انقیاد زن نه به قوانین زن ستیز شریعت و زنده باد آزادی و برابری به همراه کل جمعیت حاضر مسیر خیابان پارلمان تا میدان کارگر را راهپیمایی کرد و به کار خود پایان داد.

صدای اعتراض زنان در ۸ مارس در گوتنبرگ سوئد
 گزارشگر سازمان رهایی زن سحر صامت
<https://youtu.be/qenLfZvhoo>

هوای ۸ ام مارس امسال ۲۰۱۹ مثل اکثر سالها سرد توام با باران و برف است اما این موضوع هیچگاه مانعی برای حضور اعتراض زنان آگاه در گردهمایی ها نبوده است. روز جمعه ساعت ۱۷:۳۰ به وقت محلی کشور سوئد در شهر گوتنبرگ تجمع تشکیل شد. احزاب و سازمان های مختلفی با وجود اختلاف نظرها گردهم جمع شده بودند تا صدای اعتراض و مطالبات انسانی و اجتماعی زنان را به گوش مسولین این کشور برسانند. بیش از ده ها سازمان و انجمن و حزب ساعت ۱۸:۰۰ برای راهپیمایی و سردادن شعار های خود شانه به شانه به حرکت در آمدند.

فعالین سازمان رهایی زن نیز مثل هر سال در این اعتراض نقش پررنگی را ایفا کرده و با سر دادن شعار به صف مدافعین حقوق زنان پیوستند. در میان اشتراک کنندگان حضور سیوژی جبارخیل " فعال حقوق زنان و رهبر کمپین من فاحشه نیستم" توجه من را به خود جلب کرد. بر خلاف خیلی از زنانی که در راستای حقوق زنان کار میکنند و برای آن شب لوکال ها را برای جشن و پایکوبی رزرو کرده و در حال آمادگی برای برنامه ی آن شب بودند سیوژی با لباس های محلی با دختر خردسالش ۸ مارس را در کنار ما اینگونه برگزار کرد. مصاحبه یی با او داشتم

از او خواستم تا در مورد سازمانی که سرپرستی میکند و اهدافش از تاسیس این سازمان کمی توضیح دهد.

سیوژی: نام سازمان مان زنان افغان است و هدف من از تاسیس این سازمان آموزش و اطلاع رسانی زنان از حقوق اجتماعی شان در این کشور است تا بتوانند از حقوق انسانی خود دفاع کنند دلیل تجمع ما در این روز بلند کردن صدای زنانی که در افغانستان به گونه های مختلف مورد خشونت قرار گرفتند و دختران قربانی سنت های ضد زن شده و ازدواج اجباری را تجربه کردند است. ما خواهان توقف ازدواج دختران زیر ۱۸ سال در افغانستان ایم. خودم شخصا مخالف ازدواج های زیر سنی و اجباری در سراسر هستم و به هر شیوه یی که شده کوشش با این پدیده مبارزه کنم.

از او راجع به آمار ازدواج های زیر سنی و اجباری در سال ۲۰۱۹-۲۰۱۸ در افغانستان پرسیدم.

سیوژی: متأسفانه به دلیل نبود امکانات برای تحقیق این موضوع به علت پذیرفتن این فرهنگ در میان به خصوص مردم قریه نشین امری کاملاً عادی تلقی می شود اینکه به طور مثال منطقه ناامن است و سازمان ها حق ورود به آن مناطق را ندارند یا اینکه چون نکاح ها اکثراً ثبت و درج محضر نمی شود آمار دقیق در دست نیست و دلیل اصلی آن فساد اداری حاکم در افغانستان است نتیجتاً آمار دقیقی از ازدواج های زیر سنی و اجباری در دست نیست اما آخرین گزارشی که در این اواخر ارائه شد ازدواج یک دوخار ۹ ساله با مردی ۳۵ ساله بود. سحر: پیامتان به خانم هایی که در محیط امنی مانند سوئد هستند و این امکان را دارند تا صدای خود و قربانیان خشونت علیه هم نوع خود را به بسیار سادگی به گوش مسولین و جهانیان برسانند چیست؟

سیوژی: من خیلی ناراحت می شوم وقتی هر سال ۸ ام مارس در این برنامه اشتراک می کنم و میبینم حضور خانم های افغانستانی مقیم سوئد بسیار زیاد کمرنگ است و به جای هم قدم شدن با ما و بلند کردن صدای قربانیان، فرهنگ رقص و پایکوبی را در این روز رایج کرده اند لوکال ها را رزرو میکنند و به جشن پایکوبی می پردازند. شما خودتان شاهد هستید که از حدود ۳۵۰ تا ۴۰۰ زن افغانستانی که در شهر یوتبری زندگی میکنند فقط ۴ زن امروز با ما هم گام اند این موضوع من را بسیار میرنجاند و احساس میکنم باید بیشتر راجع به تاریخچه ی هشتم مارس به زنان افغانستانی آگاهی داده شود و با زنان آگاه که خود مدافع حقوق زنان اند راجع به این موضوع مباحثاتی صورت گیرد.

از وی خواستم تا به زبان پشتو پیام خود را به زنان افغانستانی برساند " پیام را به فارسی ترجمه کردم" بانوان محترم از شما خواهش میکنم که در هر سر دنیا هستید مبارزات خود را برای برابری جنسیتی فراموش نکنید و هشتم مارس را با حضورتان پررنگ کنید. سپاسگزارم

ماریا یوسفزی یک تن از زنان مبارز افغانستانی است که کیلومتر ها راه را از شهر ترولهتان برای اعلام همبستگی با زنان در این روز پیموده تا در گردهمایی ۸ ام مارس در شهر گوتنبرگ حضور داشته باشد. ماریا نیز پس از پیام تبریگی این روز به زنان و ابراز خرسندی از همبستگی زنان مبارز در سراسر جهان گفت: پیام من به زنان افغان این است زنجیر استبداد را پاره کنید تا چه زمانی دوست دارد به شیوه ی مردسالاری زندگی کنید؟ باید خودتان برای آزادی های خود بجنگید و تلاش کنید./

نامه ای تکان دهنده از یک خواننده

سلام خانم عزیزم

منو ببخشید دیر پیام دادم بهتون، واقعیت امر اینه که من در حال حاضر تو شرایط خیلی سختی هستم.

بخاطر فعالیتت که در حوزه ی زنان و دختران محل زندگی ما داشتم از قبیله ی خودم طرد شدم، من یک ترکمن هستم از منطقه ی ترکمن صحرا، شهر ... با توجه به محدودیت ها و مرد سالاری شدید در اون منطقه و همینطور با قومیتی بسیار مذهبی فعالیت خودمو در حوزه ی زنان از تابستان سال ۹۶ بعد از فارغ التحصیلی آغاز کردم.

استارت کارم از خانواده بود که با مشت و لگد برادرانم روبه رو شدم فقط و فقط بخاطر اینکه روسری خودمو هنگام صرف غذا از سرم برداشتم تمام خانواده های ترکمن حتی موقع خواب هم باید روسری سرشان باشد، امیدوارم از این مطلب من متوجه شده باشید که گستردگی محدودیت در منطقه ی زندگی من چگونه است، من از سال ۹۶ با سرچ کردن تو اینترنت با نشریه ی شما آشنا شدم

من تا قبل اینکه مطلبی در رابطه با خودسوزی زنان در افغانستان توجه منو جلب نمیکرد شاید تا به الان هم برایم مثل خیلیهای دیگه خودسوزی دختران و زنان جوان مهم نبود، نکه مهم نباشه اما شاید به راحتی از کنارش عبور میکردم و مثل خیلی از هم شهریهام بجای اینکه ریشه ی مشکل رو تحلیل کنم شاید مقصر اصلی رو هم خود زنان میدونستم، حالا که چشم و گوشم باز شده و میدونم خیلی ظلمها در حق ما زنان میشه فعالیتت را به جد شروع کردم.

اینستاگرامم اغلب مردان و زنان ترکمن محل زندگی هستن با اینکه از خانوادم و از قبیله ام طرد شدم و از دیدگاه اونا من یک دختر نرمالی نیستم اما باز تمام سعی ام رو میکنم، زنان ما حکم قابلمه تو آشپزخونه رو دارن و سانسور و سرکوب بیداد میکنه، کتک میخورن، حبس میشن، خودکشی، خودسوزی میکنن، شاید در باور شما ننگجد اما از قرون وسطی هم عقبتریم چون حتی این موضوعات و خود زن هم باور کرده که درجه ی دو یا سه باشه و غلام حلقه به گوش برادر، پدر و شوهر باشه.

من براتون یه مقاله میفرستم هر چند اغلب دلایلی که برای خودسوزی آورده شده با توجه به میل نظام حکومتی نوشته شده چون بالاخره محقق هم از این نظام میترسه. اما ریشه ی اصلی این مشکلات خود نظام جمهوری اسلامی که مغز برادر و پدر من و خیلیهای دیگه رو سستشو داده.

من هر ماه پیگیر نشریه ی شما هستم، امیدوارم صدای زنان و دختران منطقه ی ما باشید. کودک همسری و زندگی کردن با ۳ تا زن همزمان در یک خونه که یه چیز کاملاً عادیه، پدر من ۲ زن داشت و عموی من ۳ تا زن که زن آخرش ۵۰ سال اختلاف سنی داشت و همه با هم در یک خونه زندگی میکردن. خانم عزیزم اندازه ی دنیا حرف دارم ...

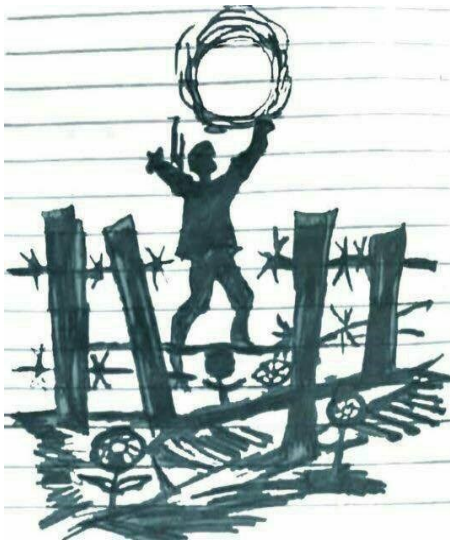
نامه سپیده قلیان از زندان سپیدار اهواز به همراه نقاشی که کشیده و به بیرون از زندان فرستاده

دلم از مشعلهای نور فروزان شد/ شماره ام را به دیوارها نوشتند/ دیوارها به چمنزارهای سبز بدل شد سلام،

حس می کنم یک لایه از قلبم را برداشته ام. امروز آفتاب به صورت عمود به چشمانم تابید و یک آن همه چیز سیاه شد. من از دنیای صداها به سپیدار آمدم...

صدای تق تق دمپایی و باز شدن در سلول و کسی که می گوید: «ببین! گلمنت رو به حال خودش نذار. دو سه روزی یه بار بشورش ...» حالا تمام این صداها جای خودشان را به تصاویر داده اند. دلتنگ می شوم اما به هیچ عنوان اندوهگین نیستم؛ البته نه به این معنی که شادمانم. بیش از هر چیز واهمه دارم. ترسی

عین بختک به جانم افتاده است که مبادا به واسطه اتهام یا مسائلی از این دست خود را تافته ای جدا بافته بدانم و مرزی بین خود و خواهران گرفتار در بندم ایجاد کنم. تمام تلاشم این است که در رنجشان سهیم باشم و برای همین نه دیگر آزادی به قید وثیقه برایم اهمیت دارد نه اصلاً به این مسئله فکر می کنم.

فرصت گریستن ندارم. با تمام توانم سعی می کنم برخیزم. البته که در این مدت ننشسته ام اما انتظارم از خودم بیشتر از این حرف هاست. حالا دیگر یقین دارم که زندگی ابدی در دل خانه و دانشگاه جریان ندارد. زندگی همین سفره ی شام با سه متهمی است که برای هیچ کدامان اهمیت ندارد به چه جرم و اتهامی در سپیدار شب را به صبح می رسانیم. زندگی دقیقاً در راهروی زندانی جاریست که زنی با شکم برآمده از آن خندان و آرام عبور می کند (مبادا لیز بخورد) یکهو قهقهه اش بلند می شود و زیر لب می گوید: "لگد می زند...."

من درست در قلب زندگی در بندی که نامش نرگس است شعری از محمود درویش را برای همبندی می خوانم. سپس برای نوزادی لالایی می خوانم که چند ماه پیش همین جا به دنیا آمده است. ای بهترین رنگ در سیاهی ممتد، این ها را نوشتم تا بدانی حالم بد نیست. به زودی بهار از راه می رسد. همه تان را به طبیعت و گل های لاله و بنفشه می سپارم.

سپیده از سپیدار ۹۷/۱۲/۲۰ - بند گل نرگس

#سپیده_قلیان

8 مارس در متروی تهران

8 مارس پخش دفترچه های برابری جنسیتی در میان مردم در تهران

پیام زنان جوان بر علیه قوانین زن ستیزانه رژیم اسلامی به مناسبت 8 مارس خیابان ولیعصر تهران

نوزاد ۵ ماهه در ایتالیا بر اثر ختنه جان باخت

یک نوزاد ۵ ماهه در ایتالیا در اثر ختنه انجام شده توسط پدر و مادرش در خانه جان باخت است. کودک جمعه شب ۲۲ مارس پس از ایست قلبی با هلیکوپتر به بیمارستان بولونیا اعزام شد اما پزشکان نتوانستند جان او را نجات دهند.

این اتفاق در شهر اسکاندینانو در استان رجیو امیلیا رخ داده است و مقامات دادستانی پرونده‌ای را بر ضد والدین کودک که دارای اصلیت غنایی هستند تشکیل داده‌اند. این دومین باری است که حادثه‌ای از این دست در ظرف چند ماه اخیر در ایتالیا رخ می‌دهد.

در ماه دسامبر گذشته در حادثه‌ای مشابه یک کودک دوماهه از خانواده‌ای نیجریایی در مرکز پذیرش مهاجران شهر رم در اثر ختنه جان باخت بود. آلسیو مامی، شهردار اسکاندینانو، در این باره گفت: «نگران‌کننده است هنوز افرادی وجود دارند که با دست زدن به انجام چنین رسومات کهنه‌ای جان نوزادان کوچک را به خطر می‌اندازند». سالانه بین ۴ ال ۵ هزار کودک پسر در ایتالیا به دلایل سنتی یا مذهبی ختنه می‌شوند. حدود یک سوم از این تعداد ختنه‌ها در شرایط مخفی انجام می‌شوند.

اسیدپاشی در خرمدره

خبرگزاری هرانا - روز گذشته، یک زن ۳۹ ساله در شهرستان خرمدره، توسط همسر سابقش مورد اسیدپاشی قرار گرفته و به بیمارستان مطهری زنجان منتقل شد.

به گزارش خبرگزاری هرانا به نقل از رکنا، همسر سابق یک زن ۳۹ ساله خرمدره‌ای در اقدامی هولناک وی را با اسید سوزاند.

در این گزارش آمده است: «عصر روز دوشنبه ۲۷ اسفندماه، فریادهای سوختم سوختم یک زن ۳۹ ساله در خرمدره توجه مردم را جلب کرد. با حضور اورژانس و ماموران پلیس مشخص شد این زن توسط همسرش سابق مورد اسید پاشی قرار گرفته و از ناحیه دست و صورت به شدت زخمی شده است؛ وی نهایتاً به بیمارستان مطهری زنجان منتقل شد و تلاش برای دستگیری همسر سابق وی ادامه دارد. خرمدره یکی از شهرستان‌های استان زنجان است.

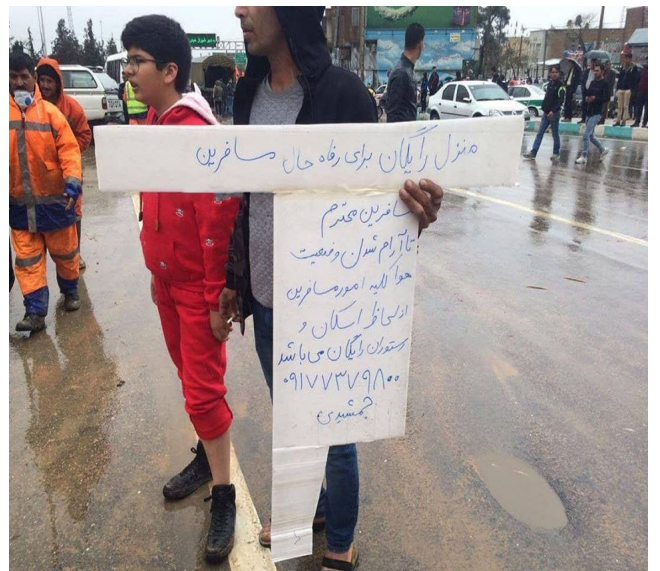

فراخوان دو برادرزاده سپیده قلیان برای آزادی سپیده

۲۴ اسفندماه، در پی دعوت و فراخوان دو برادرزاده او، ۱۰ ساله #سپیده_قلیان جمعی از کودکان به همراه خانواده هایشان در پارک دولت دزفول گرد هم آمدند و با نوشتن اسم سپیده قلیان بر بالنهای آرزو و به هوا فرستادن این بالنها آزادی سپیده را خواهان شدند. شرم بر رژیم که کودکان بجای بازی و آرزوهای کودکانه، آرزویشان آزادی سپیده عمه شان است. داغ ننگ و جنایت و ظلم به بزرگ و کودک بر پیشانی سران جمهوری اسلامی تا ابد باقی ست. #سپیده_قلیان_را_آزاد_کنید

نمایی زیبایی از انسانیت به روایت تصویر

مطالب، نشریه ها و مصاحبه های تلویزیونی سازمان رهایی زن را می

توانید از طریق آدرس های زیر دنبال کنید و با ما همراه باشید

سایت نشریه رهایی زن

<https://rahaizanorg.blogspot.de/>

آرشیو مقالات

<http://rahai-zan.blogspot.de/>

برنامه های تلویزیونی و مصاحبه ها

<https://www.rahaizan.tv/>

تلگرام رهایی زن

@rahaizan

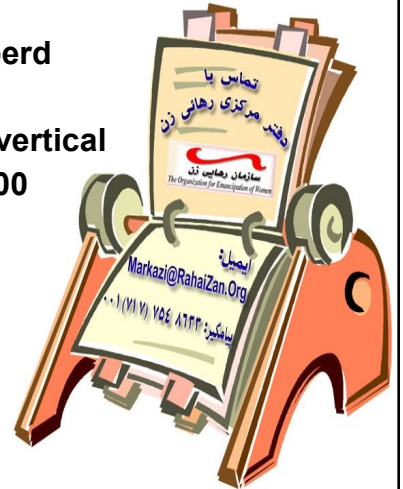
تلویزیون رهایی زن از "کانال یک" روی ماهواره "تت برد" هر هفته

دو شنبه ساعت 20:30 و چهارشنبه ساعت 15:00 بازپخش برنامه به

وقت تهران می توانید پهنده تلویزیون رهایی زن باشید.

فرکانس ماهواره:

Chanel One- Hatberd
HoT BIRD
Frequency 11541 vertical
Symbol Rate: 22000
Pol V
FEC 5.6

برای همکاری و تماس با نمایندگان سازمان رهایی زن در کشورهای مختلف

نروژ: شادی و رویاک مطیعی

تلفن تماس: 004790474027

ایمیل: motiei_rojan@yahoo.com

سن دیگو جنوب کالیفرنیا: فیروزه فرهی

تلفن تماس: 858-531-1344

ایمیل: firouzeh.farrahi@yahoo.com

Location: 5240 fiore TER #213

San Diego"Ca 92122

جلسات کانون رهایی زن هر دوماه یکبار برگزار میشود و از طریق فلایر و ایمیل به اطلاع همگان خواهد رسید.

دیگر نقاط آمریکا: مینو همتی

ایمیل: MinoHemati@GMail.com

سوئد-استکهلم: رعنا کریم زاده

تلفن تماس: 0046739286842

گوتنبرگ: وریا نقشبندی

تلفن تماس: 0046705827583

0046705827583

ایمیل: verya.1360@gmail.com

سارا مرادی

تلفن تماس: 0046704499853

ایمیل: sara_tina2003@yahoo.com

آلمان: شراره رضانی

تلفن تماس: 004915226282583

ایمیل: Shararehzaei.p@googlemail.com